

Als er iemand de vinger aan de pols houdt van de autoindustrie, dan ben ik het toch wel. Geen brug te hoog, geen zee te ver; alles voor de goede zaak. Een wereld gaat er voor u open. Wat u moet vinden, hoe u moet denken; een universum aan kennis, slechts een muisklik verwijderd en zonder collecte; kom daar eens om. Zoals Maarten Westermann Groenlust en Duinlust op de kaart zet met dwergwerpen, buikschuiven en au-pair meppen (naast pareltjes als de BH met tiggertongcups en de langverwachte herinvoering van de slavernij), bevrijd ik dealers en fabrikanten van de laag stof, de netto contante waarde van dat teveel aan hoofdkantoorinfilosofie. Forget Insead, Calvin en Hobbes bravoure, instead.

Makkelijk wordt het mij daarbij niet gemaakt. Van Eetclub tot Fedja, van mannenmeetlat met Bertolf tot Sabrina; alsof Nederland -dagelijks gretig- een dozijn argaiV-pillen wegslobbert en tevreden snuffelt en graait naar het voor de hand liggend resultaat. José Rozenbroek voedt waardenvrij op, nota bene aanstichter van Elle-girl zelf. Tatjana maakt een *format* van de liefde en de zoektocht. Help ons! Is er dan waarachtig niets mee recht? Mij, arme man, resteert heus troost bij virtuele vriendinnetjes als Frida Hayatmahomed, Priyanka Chopra, Rajesh Ramnewash (geintje) of Shilpa Shetty S2 in roze glamjurk .. maar elke dag opnieuw telkens weer moet je in de échte wereld ook je draai vinden.

Men zou inmiddels beter moeten weten, dunkt me.

Enfin. Almeerse ijkpersoon en Woerdens gemiddelde indachtig, de tekst aangesloten bij de belevingswereld - wat zou men nog begrijpen heden ten dage; hoe laag gedrempeld? Een Seat Ibiza en een metalmeisje, kan men het aan? Vooruit maar met de geit.

Wegbezuinigd in Wolfsburg

Hoe subtiel, hoe low van profile, hoe bordeelsluipenderwijs is de Ibiza gecastreed. Ecoverisie. Makkelijk dash. Rood backlight, huisstijl. Drie dubbele espresso's en nog slaap.

David en goliathstijl

In David tegen Goliathstijl zag de Ibiza het levenslicht. Net als Lada, ploeterend met een beetje hulp van Porsche. Budgetproblematiek en bijgestelde planning: het droop uit de kieren. Visa-dash en Deltasnuit (HF Integrale, maar dan met vierkantere koplampen).

Maar het hart klopte ferm en het was fun, 't was leuk. Doel: Alfa en Fiat plagen. Positionering: veel voor weinig. Polo coupé 22, Ibiza 18. Stijl: blue collar, Denise van Outen of Demsey en Makepiece, zegt u het maar. XL SXi GLX WTF als er maar een X in zit. Striping, zelfs al was dat passé. Daarom juist. Gele koplamp, rode streep; aanwezig, lawaaig zelfs.

XL SXi GLX WTF

Hoe anders is dat nu? De Autoweek toont op de site -terecht- een muis- en muisgrijze en dacht het effe niet, aan de neus van de Leon refereert de auto evenmin ..

Levenslust & Ambitie. De huidige rebadge van een Polo straalt dat allemaal niet meer uit. "Een idee vormt zich en dat wordt bijgesteld. Door nieuwe techniek en zachte materialen .." mijmert Seat's Steve Lewis gedurig verder terwijl hij een pijpje stopt (en wij een uiltje knappen).



Sara Kroos, als ze het heeft over de gevoelige man: "ik heb een luisterend oor, ik heb een goede band met mijn moeder, ik respecteer jou oh zelfstandige godin – blik."



Sara moet dan een boer laten in zijn gezicht, wat sterker is dan zij en dat is toch wel sterk.

Inhaken, meedeinen, gedaan met de pret. Focusgroup, disease to please. Lakmoes: ecoverisie en stationcar. En nee, dat is iets anders dan een budgetversie met niks eraan, 903 cc onderliggende Marbellatechniek met stelschroef en Webercarburetor. Dat is namelijk een onderhoudsvriendelijker versie, voor de doe het zelf. Iets volstrekt anders dan een driecilinder halvarinepruttel, niettemin motorgemanaged en al.

Aaron en Nick Carter

Boyish charm, als Aaron en Nick Carter tegelijk (voor de ontkeners van een stuk masculien en wie bent u dan wel? laatstgenoemde is de ex van Paris). Interstate, hobbyboer in Delfts polyester, leverde de plechtig getitelde *Bolero*.

Hoekig. Italo-zit; Innocenti-feel. Mét imperfecties, maar dat is wat veel voor weinig inhoud geeft, kloten. Seat had noten op hun boog en pijlen op hun zang (ofzo); wegpakken die omzet. De Tipo, natuurlijk, maar met het graph design afzwaaiers van de BX en de snuit van de Lancia Delta is zeker ook niet voor niets. Bij wie wil de huidige I-badge het weghalen? Ik blijf het antwoord schuldig.

De raison d'être van het merk Seat is Alfa en Fiat plagen, of had ik dat al gezegd? Dat veel voor weinig ten eerste en dat huppelige, softcoreschreeuwerige, kwispelende *Ol sen twinnerige* .. dat zijn dé zaken waarom het draait; het zijn zelfs de enige zaken waarom het draait.

Temeer omdat bouwkwiteit bij de huidige stand van zaken in onderhoudsland toch kansloos is. In dealertijd geen storingen; later hangt het van ernst en luim van de universeel af, want de dealer is dan al lang vergeten. Da's uit de markt prijzen, het zijn in vele opzichten barre tijden en daar neemt uw weldoener (ik namelijk) geen woord van terug, want aan die touwtjes trek ik helaas niet.

Succes

Het pioniersaspect mag overigens niet onderschat worden. De Corsa betrad het strijdgewoel met "Klein maar volwassen." Geen C-klasse overtrof het succes van de 190, met Oort bovendien mooi getimed voor Nederland. Als Lauret die de 323 naar Nederland haalt: Seat had geduldig naar dit moment toegewerkt. Ik weet zeker dat de Ronda en Marbella pure inruilers waren, bij de prille



dealerschappen. En het is een bepaald competitieve klasse, de 370's. Succes is relatief, in een andere betekenis dan anders.

Verwaterd, aangelengd; less tuna more mayonnaise.¹

Metalen vrouwen, Maria el dramaqueen²

Hoe ben ik als dame zijnde in godsnaam in deze wereld terechtgekomen? Dat heb ik me meerdere malen in mijn muziekcarrière afgevraagd. Zoals sommige van jullie nog wel weten, ben ik een zangeres in een mannenwereld. Om het nog wat specifieker te maken: ik ben een vrouw in de metalwereld. Misschien dat het jullie nu iets duidelijker wordt, wat ik allemaal doorsta.

In mijn jonge jaren had niemand kunnen vermoeden dat ik later ooit in de metalwereld zou belanden. Als klein meisje wilde ik maar wat graag een prinsesje worden den met een knappe prins trouwen. Maar toen ik op mijn 15e voor het eerst in aanraking kwam met de metalman (lees: lange manen, rijkelijke gezichtsbeharig en een walm van bier, zweet en rook) wist ik dat er voor mij geen weg meer terug was. Ik moest en zou mijn prins hiertussen vinden.

¹ Wijsbegeerte met Calvin and Hobbes. En Jeff's jamsandwich kennen we inmiddels zo goed.

Zelfde sfeer: rhp-producties.nl > artikelen > Volvo, oh jee.

² Speakers, december 2007.

Later, toen ik in bandjes begon te zingen, kreeg mijn metalmanie nog meer gestalte. Omringd door loeiende gitaren en doofmakende drumpartijen sleet ik mijn dagen als metalprinsesje.

Nu gaat dit leven -zoals je al kunnen ruiken- niet enkel over rozengeur en maneschijn. Regelmatig stel ik mij de vraag, waarom ik het mezelf aandoe me op te sluiten in een oefenruimte met vijf luidruchtige, seksbeluste en vooral stronteigenwijze mannen. Vaak hoor ik andere vrouwen klagen over het feit dat mannen ons niet begrijpen. En dat klopt! De normale man begrijpt ons niet, de metalman onderneemt niet eens een poging. Wij begeven ons als metalprinsesjes tussen het manlijk gewauwel en laten alles over ons heen komen. Het bier, het gepraat over flink neuken en de ongelofelijke arrogantie die de metalman tentoonspreidt.

Vaak voel ik me als vrouw in de metalwereld moederziel alleen (laten we vaststellen, dat we een minderheid zijn). Er is niemand waarmee ik kan delen dat ik weer eens een nieuwe jurk of schoenen gekocht heb. En over maandelijkse problematiek hoef ik al helemaal niet te beginnen tegen de metalman. In de oefenruimte krijg ik regelmatig dan vaak de woorden doos, muts en taart naar mijn hoofd geslingerd. Hier staat tegenover dat ik niet meehelp met het sjouwen van de backline, want kom op:



dat is toch mannenwerk?

Omdat we in kleine getale voorkomen, is het voor ons metalprinsesjes een stuk makkelijker een date te krijgen. De metalman vindt die kleine naïeve metalmeisjes die zichzelf graag een privéviking aansmeren wel best. Zolang ze maar bier drinkt en het okeë vindt, dat hij de hele dag naar Dimmu Borgir luistert, is er geen vrouw overboord³.



Toch blijft het moeilijk om de wegen van de metalman te doorgronden (zozo, da's opsokkelige taal, red). Te truttig zijn is niet okeë. Maar toen ik in een poging mee te gaan in de mannencodes een prosit epibreerde op het neucgen werd ik evengoed zeer vreemd aangekeken door mijn bandkornuiten. Het is ook nooit goed.

Tegenwoordig lijkt het zelfs zo, dat steeds meer vrouwen de charmes inzien van de metalman. Hoe vaak zie je niet de lelijkste en dikste metalmannen met aan hun zijde zo'n knapjongblond ding? Zolang het een instrument heeft en op een podium staat, is de Vikingfactor -X. Metal is sexy, dat moge duidelijk zijn! Mijn metalmanie zal nooit meer genezen. Hoogstwaarschijnlijk zal ik later trouwen met een echte metalvent die zelfs aan het altaar geen afstand kan doen van zijn geliefde bandshirt. Het merendeel van de vrouwen zal het nooit begrijpen. Het enige wat ik hierop kan zeggen is: If you'll never try, you'll never understand.

³ Een woordje Girls Aloudsluik, why not. Maria verkapt haar identiteit natuurlijk niet. Delain's Charlotte, ook de rotste niet, illustreert de MammaKwileenManheeb saga.